

## Camins

*«La ruta-camí és un diàleg constant entre les persones que el practiquem i un context natural que ens ofereix reptes individuals i col·lectius»*

**Construeixo aquesta reflexió a partir de l'experiència** educativa que cada dia comparteixo al costat de la infància i no per damunt d'ella. Una revolució personal que em despulla del rol directiu i m'enfronta a un camí que em qüestiona el sentit que té l'educació en els nostres dies.

**Mirant per la finestra del món**, identifico sentiments individuals i col·lectius que atempten contra la dignitat de les persones impedit la construcció d'una societat creativa, solidària, resolutiva, amb consciència crítica, on personalment penso que tot es construeix des de la infància.



**En aquest context de replantejament i reflexió**, camino per descobrir referents en l'àmbit de la cultura d'infància, natura i pensament crític cooperativista, i és així com connecto amb un referent Célestine Freinet.



**A pas inquiet per la ruta descobreixo**, un grup de mestres de terres de Lleida que es trobaven entre els anys 30 i 36 amb el nom de Batec que celebraven actes públics, generalment a la mateixa l'escola, adreçats a mapares, vilatans i autoritats locals.

**?Batec uníson dels educadors/es** que aspiraven a una escola millor, més satisfactòria de viure-

la, i preparadora d'una generació més humana i solidària?. Aquest grup de mestres van ser un dels gèrmens de la creació de la primera associació divulgadora de la pedagogia de Freinet, una pedagogia original, basada en l'expressió lliure dels infants: textos lliures, sense copyright, dibuix lliure, xarxa entre escoles, impressió i periodisme així com les caminades per la natura.



**I si us dic que gairebé cada dia visc** una caminada pedagògica com les que practicava Freinet? Doncs son d'aquests camins - rutes, sense parets, taules ni cadires que us volia explicar. Documentant-les cada dia, m'adono que l'experiència Bosc Escola m'apropa a una organització social mobilitzada a partir d'una trobada de grup, diguem-li assemblea, on adults i infants emprenem una ruta - camí.

**I és què aquest camí gaudeix d'uns condiments pedagògics**, d'un context curricular d'infantil i m'atreviria a dir que fins i tot més reals i autèntics que els que es viuen dins d'una aula. A fora fent camí he descobert que ni el mal temps, ni els conflictes, ni les pors són un entrebanc, al contrari, són un context d'aprenentatge. A més, que per acompanyar no és necessari ni material pedagògic innovador, que costa un ull de la cara, ni llibres d'editorials que es lucren a costelles de l'escola pública.



**Que la ruta-camí és un diàleg constant entre les persones** que el practiquem i un context natural que ens ofereix reptes individuals i col·lectius. On s'ha d'aprendre a arriscar, on s'ha d'escoltar el ritme del grup i coordinar-lo amb el teu propi i naturalment, cadascú porta la seva motxilla.

**Autoconeixement i gestió de les emocions**, joc i moviment, relacions afectives i comunicatives, autonomia personal i relacional, exploració de l'entorn, experimentació i interpretació, raonament i representació, llenguatges oral, escrit, matemàtic i musical així com altres llengües a part de la vehicular.

**Una passejada pedagògica diària, sostenible, autèntica i curricular.**